

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 123/08-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. marca 2008 predbežne prerokoval sťažnosť P. I., L., t. č. vo väzbe B., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv zaručených v čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky a práva zaručeného v čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaniach vedených pod sp. zn. 5 Tpo 44/07, 5 Tpo 45/07, 5 Tpo 46/07, 5 Tpo 47/07, 5 Tpo 48/07 a 5 Tpo 83/07 a jeho uzneseniami zo 6. júla 2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. I. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. novembra 2007 doručená sťažnosť (z 5. novembra 2007) P. I., L., t. č. vo väzbe B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojich základných práv zaručených v čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva zaručeného v čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaniach vedených Krajským súdom v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) pod

sp. zn. 5 Tpo 44/07, 5 Tpo 45/07, 5 Tpo 46/07, 5 Tpo 47/07, 5 Tpo 48/07 a 5 Tpo 83/07 a jeho uzneseniami zo 6. júla 2007.

Ako vyplýva z obsahu sťažnosti, sťažovateľ namieta porušenie ním označených práv postupom krajského súdu tým, že krajský súd v uvedených konaniach uzneseniami zo 6. júla 2007 rozhodol o jeho sťažnosti z 22. júna 2007 proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“), ktorým mu bola na neverejnom zasadnutí predĺžená lehota trvania väzby do 10. septembra 2007.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol: *„Proti uzneseniu OS o predĺžení väzby som podal ešte na verejnom zasadnutí dňa 22. 6. 2007 sťažnosť.“*

Krajský súd ako nadriadený súd rozhodol uznesením zo dňa 6. 7. 2007 pod sp. zn. 5 Tpo 45/07 až 5 Tpo 48/07 a 5 Tpo 83/07 o mojej sťažnosti na neverejnom zasadnutí tak, že ju zamietol ako nedôvodnú (...).

Vzhľadom na skutočnosť, že KS rozhodol o mojej sťažnosti na neverejnom zasadnutí a tak bez poskytnutia mi možnosti byť v konaní pred súdom prítomný a osobne sa vyjadriť k dôvodom ďalšieho ponechania ma vo väzbe, mám za to, že porušil moje právo garantované v čl. 17 ods. 2 a ods. 5 Ústavy SR a čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (...), podľa ktorého každý, kto bol pozbavený slobody zatknutím, alebo iným spôsobom, má právo podať návrh na konanie, v ktorom by Súd urýchlene rozhodol o zákonnosti jeho pozbavenia slobody a nariadil prepustenie ak je pozbavenie slobody nezákonné. (...)

Väzby, ktorá je zásadným zaisťovacím inštitútom predstavuje za každých okolností výrazný zásah do základného práva jednotlivca na osobnú slobodu. Neodmysliteľnou procesnou zárukou pri takomto zásahu musí byť právo dotknutej osoby osobne sa vyjadriť, čiže byť vypočutá k dôvodom a okolnostiam ďalšieho zotrvania vo väzbe. (...)

Postup KS v Banskej Bystrici vo veci konania 5 Tpo 83/07 a 5 Tpo 45/07 až 5 Tpo 48/07, ktorého výsledkom bolo vydanie uznesenia zo dňa 6. 7. 2007 o zamietnutí mojej sťažnosti voči uzneseniu sudcu pre prípravné konanie OS BB, ktorým uznesením Sudcu pre prípravné konanie predĺžil lehota trvania mojej väzby do 10. 9. 2007, preto nepovažujem za dostatočný na to, aby to bolo možné akceptovať, a to práve s prihliadnutím na absenciu

verejného prerokovania veci, ktoré by som sa v prípade jeho nariadenia mal právo zúčastniť a osobne Súdu predniesť argumenty svedčiace proti môjmu ďalšiemu zotrvaníu vo väzbe.

Navrhujem ÚS SR, aby zrušil uznesenie KS v B. Bystrici sp. zn. 5 Tpo 45/07 až 5 Tpo 48/07 a 5 Tpo 83/07 zo dňa 6. 7. 2007 a prikázal KS v B. B., aby ma (...) prepustil bezodkladne z väzby na slobodu.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh vrátane sťažnosti predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa zistenia ústavného súdu sťažovateľ doručil obsahovo identickú sťažnosť z 30. júla 2007 ústavnému súdu 6. augusta 2007. O tejto sťažnosti ústavný súd rozhodol uznesením č. k. IV. ÚS 218/07-8 z 12. septembra 2007 tak, že ju odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí. V danom prípade, t. j. v prípade sťažnosti doručenej

ústavnému súdu 6. novembra 2007, teda nejde o neprípustný návrh podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, preto ústavný súd skúmal, či prijatiu sťažnosti sťažovateľa na ďalšie konanie nebránia dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty nemožno zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde to nedovoľuje.

Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 108/02, IV. ÚS 158/04, I. ÚS 218/06).

Sťažnosť sťažovateľa z 5. novembra 2007 bola doručená ústavnému súdu 6. novembra 2007. Napádané konania krajského súdu boli podľa tvrdenia sťažovateľa právoplatne skončené 6. júla 2007 vydaním konečného rozhodnutia. Ústavný súd nemal pochybnosť o tom, že sťažovateľ vedel o prípadnom porušení ním označených práv najneskôr 30. júla 2007, keď napísal prvé podanie ústavnému súdu, v ktorom namietal porušenie tých istých práv (čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy a čl. 5 ods. 4 dohovoru) rovnakým postupom (rozhodovanie na neverejnom zasadnutí v konaniach vedených pod sp. zn. 5 Tpo 44/07, 5 Tpo 45/07, 5 Tpo 46/07, 5 Tpo 47/07, 5 Tpo 48/07 a 5 Tpo 83/07) a rovnakým rozhodnutím (uznesenie zo 6. júla 2007) krajského súdu. Od 30. júla 2007 do 5. novembra 2007 nepochybne uplynula lehota podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Vychádzajúc z uvedených skutočností ústavný súd rozhodol tak, že sťažnosť sťažovateľa odmietol ako podanú oneskorene podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku ústavný súd o ďalších nárokoch a požiadavkách sťažovateľa nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. marca 2008